

som ellers væger om Statens Midler paa enhver omhyggelig Maade, selv paa de Steder, hvor der maaske kunde være Anledning til at sige: Det er dog et Spørgsmaal, om det er rigtig at holde saa stærkt paa Beholdningen, som vi gjøre. Men her er man villig til at dele ud i stort Omfang. Og mine Herre, det ser saa smukt ud med de 25 Dre, men det er ikke saa lidt, og det er desuden ikke Sagen. Det som det dreier sig om her, er ikke at gaa ind paa en Lovbestemmelse for et enkelt Tilfælde, Skuld, men her er Tale om et Princip, der skal slaas fast. Jeg vil ikke paa nogen Maade give min Stemme til, at vi arder de nævnte Forhold, som vel ere lidt trykkende, men i Almindelighed maag betegnes som normale, skulle etablere et Princip, som gaar ud paa at yde betydelige Midtag af Statskassen, medens Kommunerne ikke have paaberaabt Erang, som følge af overordentlige Omstændigheder. Jeg kan derfor ikke give min Stemme til det foreliggende Lovforslag.

Første Viceformand (Høj og Sø): Det ærede Medlem for Veile Amts 4de Valgtreds (Sørgensen) har begjært Ordet for tredje Gang; maa jeg spørge, om Nogen vil gjøre Indsigelse derimod? (Opbold). Det ærede Medlem har Ordet.

Sørgensen: Jeg vilde aldeles ikke have begjært Ordet, men det lader sig til, at mine Udtalelser have sat de Herre ved Bindeet i meget slet Humør, og det forekommer mig, at navnlig det ærede Medlem for Marsbus Amts 2den Valgtreds (Sørgesen) var i meget slet Humør. Han udtalte sig, som om jeg skulde have sagt, at naar jeg fik min Willie frem, saa vilde der komme en ren Gulbalder tilstede, og at jeg derimod fremkom med alle mulige Beskyldninger ligeoverfor ham og hans Benner, og saa fik han Tilslutning fra de ærede Herre ved Bindeet, idet de raabte stærke Ord. Men jeg vil hamme de Tingets Medlemmer om at erindre, at jeg slet ikke har udtalt noget Saadant, men blot talte om enkelte Udtalelser, som vare fremkomne hist og her, og jeg nævnte, hvor de vare fremkomne. Jeg mener derfor at de Herre ingenlunde saaledes i sluttet Falang kunne sige, at jeg har tillagt dem noget saa Slemt. Jeg tror, at jeg blot har peget paa enkelte Udtalelser, som ere komne frem, og det skulde man dog ikke synes var en Beskyldning, som de havde Grund til at tage sig saa meget af. Nu udtalte det ærede Medlem for Sørs Amts 4de Valgtreds (Holtstein-Holtsteinboig), at der ikke var nogen videre Erang tilstede. Der var ikke 40,000 Menneſker, som stode i Begreb med at sulte ihjel. Det forekommer mig at være en temmelig trostesløs Betragtning, at vi her i Thinget skulde vente saa længe med at understøtte de Erængende, indtil de vare færdige at sulte ihjel. Det tror jeg vilde

være i højeste Grad urigtigt. Det var virkelig en meget stærk Udtalelse fra det ærede Medlems Side. Hvis jeg i min første Tale havde tillagt ham denne Tanke, vilde det ærede Medlem ganske vist have faaet en god Grund til at misbillige mine Ord. Jeg skal med det Samme nævne en Udtalelse, som kom fra det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgtreds (Nielsen), navnlig at man skulde give Arbejderne Arbejde ved Grusharvning og Sligt om Vinteren. Men nu er der jo mange Egne af Landet, hvor der slet ikke bliver harpet Grus og maaske slet ikke findes Grus. Mener det ærede Medlem, at man i de Egne skulde give sig til at stæffe Grus til veie, og haape det blot for at give Arbejderne Noget at beskille? Jeg maa sige, at naar det ærede Medlem har udtalt saaledes i Almindelighed, at det kunde Kommunerne gjøre, har det ærede Medlem ikke tænkt sig rigtig om i denne Sag.

Første Viceformand (Høj og Sø): Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgtreds (Nielsen) har begjært Ordet for tredje Gang. Hvis ingen Indsigelse fremkommer (Opbold), skal jeg give det ærede Medlem Ordet.

Nielsen: Jeg skal først bemærke til den ærede sidste Tale, at hvad jeg anførte, jo var anført eksempelvis. Spad der passer eet Sted, passer ikke overalt; men overalt maa der vel være Et eller Andet at tage fat paa. Der kan tidt udrettes noget Gavnligt i Kommunerne, naar man blot forstaar at tage rigtig fat derpaa. Jeg har begjært Ordet for at gjøre en Bemærkning overfor det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgtreds (Th. Nielsen). Det ærede Medlem mente, at jeg dog ikke kunde svare for, at ingen værdig Erængende kom ind under det almindelige Fattigvæsen. Det kan jeg ganske vist ikke; men jeg tror ogsaa, at det er en Misforstaaelse af de Herre, naar de ere komne til den Anskuelse, at det skulde være Opgaven at sørge for, at ingen værdig Erængende kom ind under det almindelige Fattigvæsen. De ærede Medlemmer maa jo huske paa, hvorledes vort Fattigvæsen er blevet til. Det er jo i sin Oprindelse kun en Regaliation af den private Gødgjæfthed, og saa er det dog forfærdeligt, at det nu er kommet dertil, at det skulde være Opgaven at sørge for, at ingen værdig kom til at nyde godt af denne Gødgjæfthed, som Samfundet engang har legaliseret. Der er ganske vist kommet den Omstændighed til, siden vi have faaet vor frie Forfatning, at der er visse Rettigheder, som man taber ved at nyde Understøttelse af det offentlige Fattigvæsen, det er jeg ikke blind for. Men desuagtet siger jeg, at der gives mange Tilfælde, hvor en værdig Erængende kan faae Hjælp af det offentlige Fattigvæsen og være særdeles vel tjent og tilfreds dermed. Jeg vil sige til, at ved den